

(1) פ' קידשין ר' כהן (ק)

(3) ז' זם

ברתנות כתובה. פ"ג מאנטיש ותקפי כל קידש חלול כל מהלך זמירות בכתעת לבונה כלו כל ולוחין טבודה וכל ון כללוין לטורה אין מילא בוגנין כלך סוקטן בחילה ליתת בוגנין בכל טה כלו יתון כלום כלו יתמה מלולי כארט טיס אגאים זוויס מילוי הדרים לאפסין גנמר בטנוו ולס טהס טלייס להר טבולה סכלה כארע עין וו"ס ה"כ סכ קולר ר' יוסה ובוגנין קירס וגס חמוץ אליליך דר"ם כי כל נטולו גלן כל שרטן כן וכלי קרט (ט) ה"מ ר' דיט טומל הגר טעלן וו"ז יולין לחולין וו"ז לחלי דלחון בסטען גל נחנטן פרין לטבולה דהן קון קותק כל טרמ טלייס הגל קותק בולק בקיט כלולר פ"ק וסנדים (ד' ט' מ"ט) מוגדן מחיכן:

(6) ז' זם | ז' זם

אן הריטב"א

חלק על התוס' וס"ל דבורי כהונה אין בהם קודשת כל שרת, ריש להביא ראי' לדברי הריטב"א דבורי כהונה לאו כי שורת נינהו מהא דאמר בפ"ק דמגילה ואת יקר תפארת אמר ר' יוסי בר חנינא מלמד שלבש בגדי כהונה ולא נעש עליהם כמו שנענש בשונחטש בכל בית המקדש היינו משום דברין בע"ז דף נ"ב דכל כספה ודהבא דירושלים נחלל, א"ר בוקא בגין שורת נגען משום דאן יוצאי לחולין משא"ב בבדרי כהונה דאן עליהם תורה כל שרת ולך לא נעש עליהם ועין מ"ש لكمן בשיטת הרמב"ם ודוק':

.

(7) ז' זם | זם

... והנה המזבח רצונו והכבד בית תפארתו, והוא הבוגרים צריכין עשייה לשמן³⁰, ויחנן שייהיו צריכין כהונה³¹, ولكن אמר אתה תדבר אליו כל חכמי לך אשר מלאתו רוח חכמה (פסק ג'), שיבינו מה שעשן³², וכבר אמרו³³ דמות דיוונקל מנצח לפני בבית מלחתני.

בסכת (א) תשבו שבעת ימים וגוי' למען יידעו דודתיכם כי בסכות הוושתי את בני ישראל

בהצעואין אותם מארץ מצרים ב). תלה הכתוב מצאות סוכה ביציאת מצרים וכן הרבה מצות לפיו שהוא דבר שריאנו בעינינו ובازינו שמנעו ואין אדם יכול להכחישנו והוא המורה על אמרית מציאות הבודא יתעלה שהוא בראש הכל לרצונו והוא אשר לו הכה והמשלה והיכולת בעליונים ובתחותנים לעשות בהן רצונו ואין מי שיאמר לו מה תעשה כאשר עשה עמו בהוציאו אותנו מארץ מצרים באחותם ובמופתיהם. והסוכות

שאומר הכתוב שהושיבו בהם הם ענני כבודו ג' שהקיימו בהם לכל יכה אותו שרב ושם. ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות כדי שנוצר נפלאותיו ונוראותיו. ואף על פי שהוציאנו ממצרים בחודש ניסן לא צונו לעשות סוכה באותו הזמן לפי שהוא ימות הקץ ודורן כל אדם לעשות סוכה לצל ולא היה ניתן עשייתנו בהם שם ממציאות הבודא יתרבך וכן צוה אורחנו שנעשה סוכות בחודש השביעי שהוא זמן הגשמי ד' ודרך כל אדם לצאת מסוכתו ולישב בכיתו

מתני' הדקש בתקין בין קדש קדשים בין קדשים כלם אינה מקראית 'במעשר' שביין שנובן בין מיד לא קדש דברי רבינו מאור רב' יהודה אמר * בשוגן לא קדש במוד' קדש, ובבקיש במוד' קדש ובשוגן לא קדש דברי ר' מאור רב' יהודה אמר 'בשוגן קדש במוד' לא קדש' :

(7) ז' זם | ז' זם

(4) ז' זם | זם

בקשנא לנו לר'ם למה לי טעמא בכתנות כהונה משום הואר' וניתנו ליהנות בהו, תיפוק לי משום דוננו לנו כל שורת דלא נפשי לחולין בשוגן, כדתנן³⁴ אין מועל אחר מועל במוקדשין, אלא בהמה וכלי שרת שיש בהם מועל אחר מועל, לפי שאניהם יוצאי לחולין, וכי תימא דההיא כרבי יהודה אוקימאו לקמן³⁵, אכת' תיקשי לנו לרבי יהודה, כיון דמשנתינו בכתנות כהונה היכי קתני קדש למימרא גנפק לחולין, דהא כל שרת אין יציאן לחולין³⁶, והגכוון דכתנות כהונה איןם קדשות הנגר' בכל שרת³⁷, שהרי אין משתמשין בהן בגוף, וממושרי עבודה הם, וдинם בקדשות דמים שיוצא לחולין בשוגן, ור' ז' זל³⁸ גורס

(5) ז' זם | ז' זם

לטבנש גנער באנטן ק' סוכא מס' פסחים (נקון ז' י"ג) וסיט גני' לאנא כל סכל וקאי מי' נסן כד' וכלי טרנ' נס� קהן.

(6) ז' זם | זם

ספרנו כה (ב) לכבוד האל יתברך' בהיותם גנרי' קדש לעברתו, ולהפarterת, שהיה כהן מורה³⁹ נורא על כל סבבו, שהם תלמידיו החוקים על לבו ורhoppi. (ג) ואותה תדבר אל כל חכמי לב, שייעשו כל האמור למלחה, ועשו את בגדי אהרן, וייעשו גם כן את בגדי אהרן. לקדשו, לשם כך יעשו הבוגרים⁴⁰.

(7) ז' זם | זם

עוד נולא טעם עפומו ככס שטבון נולר טרין נסום גני' בטבונה נטמן, לא במלע' פספון ועסו גדי קודש פטרכטנוו ממכנסיס, ומולר למארן לחון ולכני' נסכו ל', סיוט טרין נטטום נסס לארט לפע' פ', ומוש פלמוה נטול גנדיס, ונפוקן לרמן פטרכטנו מגן טרין לקדשו וגוי, כי מלבד טפיטה נסס כהונה עוד יוסיף לכתום ט קווק לה' :

(8) ז' זם | זם

שאומר הכתוב שהושיבו בהם הם ענני כבודו ג' שהקיימו בהם לכל יכה אותו

שרב ושם. ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות כדי שנוצר נפלאותיו ונוראותיו. ואף על פי שהוציאנו ממצרים בחודש ניסן לא צונו לעשות סוכה באותו הזמן לפי שהוא ימות הקץ ודורן כל אדם לעשות סוכה לצל ולא היה ניתן עשייתנו בהם שם ממציאות הבודא יתרבך וכן צוה אורחנו שנעשה סוכות בחודש השביעי שהוא זמן הגשמי ד' ודרך כל אדם לצאת מסוכתו ולישב בכיתו

GLAL 95

47 EN 184

6. 21 e^{0.1(2)}

ΣΙ

۱۰۷

10
ext

21

CCCVII:

Este dico dico dico dico
ici, dico que ro el asul dico
ici, ici se dice dico que leri
dicho keel que dico que leri

(14) 45 80

על פי זה, אולי אפשר להוסיף ולומר שיש הベル באיכות בין שתי קבוצות אלו של בוגרים. בוגרי כהן הרויטם הם יותר קשורים לעבודה. קרוותם נובעת מהעבורה, ואין להם קדושה עצמית. וזאת הסיבה שאחר שבלו, אין צורך לגונזום. אבל בוגרי כהה, יש להם קדושה עצמית; או כמו אמרנו, זה "דין בכחן" שמשמעותו אנו אותו לכיה^ג, או כמו אמרנו, זה דין ביבוגרים עצמים. בכל אופן, קרוותם מנותקת מהעבורה. וזה גם פירוש הראיטב"א הנ"ל. בוגרי כהה^ג נכללים בדברים שיש בהם קדשה^ג. ²⁶ ואולי זאת כונת האנפנט פענה שכותב: "YSIS נפ"מ בין בוגרי כהה^ג לבודאי כהן הרויטם, דבוגרי כהה^ג, הלכיש היא מצוה, לא משומם דברלו זה הרי מוחסן בוגרים ["א דין שנובע מהעבורה...משא"כ גבי כהן הרויטם דוחה הוא רק לצורך הקרבן כריבי שליא יהא מוחסן"ב...]

אחרי כל תיאור הבוגרים, וגם אחרי פסוק סיכום (כח:מא), סוף סוף הוזכרו המנכנים, והפסוק מוסיף סיבת העשייה: "וזעה להם מכנים ביר לכתות בשור ערוה". בתורה לא מוחכרים המכנים ביר עד אחרי הפרישה. ועוד, רק אצל מכנים בים נמצא חיוב מיתה במפורש למחוור בגדים. וגם יש להעיר שבפרשה העוסקת בהלבשה (פ' כת), אין ذכר למכנים בים. הרמב"ן (שם) כותב שאה"ג, כהנים התלבשו בעצמות את המכנים, ולא שמשבו הלביש אותן.

וע"פ ב"ז נ"ל שהמכנסים הם בדרגה נמוכה יותר מאשר בגדי כהונה. המכנים יותר קשורים למטריה שלהם, לכוסותبشر ערוה, משארכגדירים, שיש להם גם קרושה עצמית, וגם יש להם מסורתם. הרשב"ם וחזקוני (כח, ב) מפרשין שואת הסיבה שהמכנסים אינם בראשינה המקורית. "AINO מזכיר אלא בגדים הנראים העשויים לבבדור". האב"ע (שם) מוסיף ש"מנาง כל אדם ללבוש מכנסים". החזקוני (כח, מ"ב) מעיר וחלוק "לכוסותبشر ערוה" מלהלשותן "לכבד ולהתפארת". הגנזי"ב (שם) ג"כ מפרש שם "פחותים משארכגדירים". הם לא באים "לכהנו".²⁹

אבל מזר שני, יש מקורות שיש למכנסים דין רגיל של בגדר הכהונה, ואפילו שיש להם מעלה מיוורתם בברגרים. לשון חז"ל בכל מקום הוא שמנה בבררים, ולא שבעה. בגמ' (ובחמים פח) מובא כל ברגי כהונה שמכפרים על עבירות מסוימות, ונכללים בזה המכנסים. פשtotת הגמ' יומא (ה): מראה שהמכנסים היו נכללים במעשה הלבשה, ודלא כפשtotת הפסוקים. מקצת מהראשונים מבארים שהמכנסים לא היו על הרשימה המקורית בಗל סיבה צורית בלבד.³⁰ הרמב"ם (הל' כל"מ פ"ח ה"ז) סובר שכל הבררים אחרי שבלו, אפילו המכנסים, הושתמשו לצורכי מסוימים במרקש, ולא

וְהַרְבִּיא מְחֻקָּן כְּבָרִן. מִמֶּה
וְצִוּמוֹל (דָּבָר יְמִינָה) וְרַבְּשָׁקָן
מֵאַת מֵצָל לְבָטָם לְרַבְּשָׁקָן
וְעַמְּלֵךְ פְּרַץ כְּרִתִּי: רְאֵוֹתָה

וזה, נל' דבוקה מלבני כבדה, שנשווה
בזהן אין מלבני אותו ולא מלבני אותו אלא
מניחו לפטולות ולובש חודשים. ובוגרין בון גולד
שבלו גונזין אונן. ובוגרין לבן שעופר בהם ביטם
ה震动ים אונן עובד בהם פעם שנייה לעולם לא
גונזין במקומם שיפששות אונתם שם שני הנוימט שם
הולם אונדרין בהגניה : ו' המכונט בתער
הזריטים שבלו ואונטניטם היי עושין מה פטיליות
וואוליקין בה מקדש בשמחת בית השואבה.

יצתנות כוגנים הדוייטים שבלו היו עשן מהן
אבללו למורה תמיד : ז' כל בגדי תנינים
אין באים אלא משל ציבור. ויחיד שהתגנוב
בגד מגדי כהונה טופר אותו לאכזר וומרה.
וכן כל כל' השרת ועזי המערה שטמן ייחזק
לציבור והרי זו כשרים. אף כל קרבנות האכזר
שהתגנוב אונן ייחזק משלו כשרים ובכלב
ישמרם לאכזר : ח' בגדי כוגנים הדוייטות
יהו עשוין מון מהלצות רבתה. ושהה ותשעים
חלהן היו במקודש להנניה בין הבגדים. ערבעה
חלונות לכל מושם ושם כל משפטן כתוב על
חלונותיו. וככל שסתומות וכשבচנסו אנשי משמר
לעבודה בשכנת שלוחן ווחחין להלנתוין כל ימי
שבותנו גוטלין הכללים וכשבציאו מהוריין הבגדים
לחלהויהם ווותמיין : ז'

18

אחרי כל תיאור הבוגרים, וג' (19)
והפסק מוסיף סיבת העשי
מוחכרים המכונסים עד אשר
במפורש למחוטר בוגרים. ו'
זכר למכנסים. הרמב"ן (שנ')
ולא שימושה הלביש אותם.

כרי לאחד את כל המקורות האלה, אולי ייל על פי הגמ' יומא (כה). שיש חיוב

ללבוש המכנסים ראשון לבוגרים, אע"פ שהכתונת נמצאת ראשונה בפסוק.³¹ ויש
לכברداولי מטרת המכנסיים היא להסיר שם ערוה מהכהן. יש חלות של ערוה
בשאדים ערומים, וכשהוא מכסה ערותו, יש "חולות לבוש". אולי זאת הרגשה של
התורה "לכסותبشر ערוה", וזהי מטרת המכנסיים. ולעומת שאר הבוגרים, שיש להם
קדושה עצמית ג"כ, כל קדושת המכנסים נובעת ממטרתם וקיומם רהינו הסרת שם
ערוה מהגברא. זאת הסיבה שציריך ללבש אותם ראשונה בתהליך הלבישה ואולי
אפילו דין זה לעיובא (מנ"ח מצוה צט אות יג). ואע"פ שלא מצאתי ראייה לדבר,
זכר לדבר מצאתי בבית האוצר (עמ' 59-58) וז"ל "דהם הוא שלובש ראשונה ורבוקים
לגוף ובכבר הוסר גם בשות העירום. דרך בגד הסטוח כו' בו עיקר עניין לבישה".

๕๖ קלהם

...: אין גדייס מליקין להן סאגין מליכס. מכך לפיק מלה נפק סגנון
(פסחים זט כט): דקלמא להן גדייס מליכס כו' לא גיס ווליג מר אל טdimim כמייק וסקה מרכ' כי יעתק מלהליכם ובל מיק
כמיכל כהדרת וולס פלא ווילך תלך מל נב' דכללו גדייס כמייק נקס מכל מקס מיקה למגנסיס חזקן כביכן
כלהנמא פאמל דקלמא ווילך חוגרט ולפיכן כהדרת פאלטס ווילך מלהן גדייס מליכס להן סאגין מליכס להליכן מאל
גדייס ומיליכס אלו פה לפיק מרגensis ווילך נרך לוחל סבוכה ווילך ... מודז: